

UZASADNIENIE

Strona powodowa S. Al. (...) z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółka komandytowa z siedzibą w M. wniosła o zasądzenie od pozwanej D. G. kwoty 5 394,78 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wytoczenia powództwa oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że pozwana zawarła w dniu 19 stycznia 2022 r. z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki refinansującej nr (...), na podstawie której pozwanej zostały udostępnione środki pieniężne w kwocie 5 117 zł na okres 30 dni. Następnie na mocy umowy cesji pożyczkodawca zbył wierzytelność ze wskazanej umowy pożyczki na rzecz DeltaWise OU z siedzibą w T., a ta następnie przelała wierzytelność na rzecz strony powodowej.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów procesu. Pozwana podniosła, że brak jest informacji o pierwszej umowie, na którą udzielono pożyczki refinansującej, brak wniosku o udzielenie przedmiotowej pożyczki, potwierdzenia weryfikacji zdolności kredytowej pozwanej, potwierdzenia wypłaty środków pozwanej. Pozwana podniosła, że strona powodowa przedłożyła do pozwu kserokopie dokumentów nie potwierdzone za zgodność z oryginałem. Zdaniem pozwanej powództwo nie zostało udowodnione. Z ostrożności procesowej wskazała, że znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej. Ponadto poniosła brak legitymacji procesowej powódki ze względu na brak dowodu zapłaty ceny.

Strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w piśmie z dnia 5 stycznia 2023 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., dla której usługi pośrednictwa świadczył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. sporządziły ramową umowę pożyczki według której pozwana D. G. określiła z pożyczkodawcą warunki zawarcia i rozwiązania umowy ramowej pożyczki, a także zawierania na jej podstawie umów pożyczek oraz zasad ogólnych wykonywania przez strony zobowiązań wynikających z umów pożyczek. Zgodnie z § 3 tej umowy pożyczkodawca miał udzielić pożyczki klientowi po spełnieniu określonych warunków, m. in. nie posiada niespłaconych zobowiązań względem pożyczkodawcy, posiada na stronie internetowej pośrednika aktywny profil klienta, złożył wniosek o udzielenie pożyczki następnie potwierdzony opłatą rejestracyjną uiszczoną z indywidualnego rachunku bankowego pożyczkobiorcy albo następnie przeszedł pozytywnie weryfikację przy wykorzystaniu aplikacji K., zawarł umowę pożyczki z pożyczkodawcą. Na podstawie § 6 ramowej umowy pożyczki pożyczkodawca dopuścił udzielenie pożyczkobiorcy pożyczki refinansującej. Pożyczkodawca dopuścił refinansowanie wyłącznie pożyczki udzielonej uprzednio przez podmiot współpracujący z pośrednikiem. Refinansowanie możliwe było uiszczeniu opłaty za refinansowanie na rzecz pożyczkodawcy.

Dowód: ramowa umowa pożyczki z dnia 19.01.2019 r. – k.17 – 18

Tego samego dnia miała zostać zawarta z pozwaną umowa pożyczki refinansującej nr (...), według postanowień której (...) Sp. z o.o. udzieliła pozwanej pożyczki 5 117 zł, a pożyczka miała być wypłacona (...) Sp. z o.o. bezpośrednio przez pożyczkodawcę. Warunkiem pożyczki było uregulowanie przez pozwaną w (...) Sp. z o.o. odsetek za opóźnienie oraz odsetek kapitałowych. Ponadto wskazano, że umowę pożyczki refinansującej uważa się za zawartą pod warunkiem uznania rachunku bankowego pośrednika przelaną kwotą opłaty za refinansowanie w dacie stanowiącej termin spłaty pożyczki podlegającej zrefinansowaniu. Opłata za refinansowanie wynosiła 790,15 zł.

Dowód: wydruk umowy pożyczki nr (...) – k.19

W dniu 19 stycznia 2022 r. tytułem refinansowania pożyczki nr (...) na bliżej nieokreślony rachunek została wypłacona kwota 836,13 zł.

Dowód: szczegóły płatności – k.21

W dniu 25 lutego 2022 r. i następnie 5 marca 2022 r. zostały sporządzone wezwanie do zapłaty i ostateczne wezwanie do zapłaty do pozwanej D. G..

Dowód: wezwanie do zapłaty, ostateczne wezwanie do zapłaty – k.22

W dniu 3 kwietnia 2022 r. (...) Sp. z o.o. i DeltaWise OÜ zawarły umowę cesji

Dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 3/04/2022 – k.8 – 9, załącznik – k.14 i 16

Następnie w dniu 6 czerwca 2022 r. D. W. OÜ i strona powodowa zawarły umowę przelewu wierzytelności m. in. wynikającej z pożyczki nr (...).

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k.11 (45 – 45), załącznik – k.47

W dniu 30 czerwca 2022 r. zostało sporządzone wezwanie do zapłaty po przelewie kwoty 6 698,01 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 30.06.2022 r. – k.26

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Z dowodów z dokumentów nie wynika w żaden sposób, że doszło do zawarcia umowy pożyczki refinansującej nr (...). Wprawdzie pozwana zeznała, że zaciągała pożyczki ze względu na swoją sytuację finansową, w tym również refinansujące, lecz nie pamiętała takiego podmiotu jako (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o.

Strona powodowa wskazała, że kwota 836,13 zł była wpłacona przez pozwaną na poczet opłaty za refinansowanie przedmiotowej pożyczki, która została oznaczona nr (...). Tymczasem ze szczegółów transakcji z dnia 19.01.2022 r. (k.21 akt sprawy) wynika jednoznacznie, że wpłata dotyczyła pożyczki o numerze (...). Opłata za refinansowanie w przedmiotowej umowie pożyczki nr (...) określona została w wysokości 790,15 zł, a nie 836,13 zł, jak wynika ze szczegółów transakcji. Zatem już w tym zakresie strona powodowa mimo podniesionych w tym zakresie zarzutów przez pozwaną w odpowiedzi na pozew, nie udowodniła zgodnie z przepisem art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. powództwa.

W związku z tym rzeczą strony powodowej, w szczególności po złożeniu odpowiedzi na pozew było przedstawienie określonych dowodów, by wykazać zasadność dochodzonego roszczenia, zgodnie ze wskazanymi wyżej przepisami. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej, która w istocie nie wiedziała ani o jaką konkretnie pożyczkę chodzi, ani jaka pożyczka miała być spłacona tą pożyczką.

Strona powodowa poprzestała jednak na dowodzie z umowy pożyczki refinansującej z dnia 19 stycznia 2022 r. i ramowej umowy pożyczki, z których postanowień wynika, że pozwana by się zarejestrować powinna wypełnić formularz i następnie dokonać przelewu opłaty weryfikacyjnej m. in. z numerem rachunku (§ 1 ust. 20 ramowej umowy pożyczki - Opłata rejestracyjna. Ponadto z § 2 ust. 4 ramowej pożyczki wynika, że zasady rejestracji na stronie internetowej utworzenia i korzystania z profilu klienta oraz składania wniosków o udzielenie pożyczek określa regulamin rejestracji. Strona powodowa tego regulaminu nie przedłożyła, a więc nie wiadomo czy i w jaki sposób nastąpiła rejestracja pozwanej. Skoro, według twierdzeń strony powodowej pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem umowę pożyczki w dniu 19 stycznia 2022 r. przez internet, to jej rzeczą było udowodnienie tego faktu, wszak na stronie powodowej spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu.

Niezależnie od tego zwrócić należy uwagę, że z umowy pożyczki refinansującej nr (...) wynika, że pozwana jako pożyczkobiorca miała wskazać podmiot na rzecz którego miał być dokonany przelew kwoty pożyczki. W przedmiotowej umowie wpisano (...) Sp. z o.o. Strona powodowa nie przedstawiła dyspozycji pozwanej, z której wynikałyby dane, które wpisano do umowy pożyczki refinansującej. Strona powodowa nie przedstawiła także dowodu wpłaty kwoty pożyczki na rzecz (...) Sp. z o.o.

Z tych względów nie sposób uznać, że doszło do zawarcia umowy pożyczki refinansującej między (...) Sp. z o.o. a D. G. i w związku z tym powództwo podlegało oddaleniu.

Bez znaczenia zatem pozostają dowody w postaci umowy przelewu wierzytelności z 3 kwietnia 2022 r. i 6 czerwca 2022 r. wraz z załącznikami dotyczącymi przelanych wierzytelności, skoro strona powodowa nie wykazała istnienia stosunku zobowiązaniowego między pozwaną a pierwotnym wierzycielem.

Mając na względzie powyższe, sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu sąd orzekł na mocy art.98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je od strony powodowej na rzecz pozwanej w kwocie 1 817 zł (1 800 zł koszty zastępstwa procesowego i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa).